

Griekenland, het eerste ontvette “varkentje” van de neoliberale Eurozone (29.4.10)

Onder het gewicht van zijn begrotingstekorten heeft Griekenland de activering gevraagd van de hulpmechanismen van het Internationaal Muntfonds en de Europese Unie. Daartoe zouden aan Griekenland (lees hier niet de Griekse stranden maar wel degelijk de meerderheid van de Griekse bevolking) draconische voorwaarden opgelegd worden. Terwijl de bonussencultuur overal opnieuw floreert zijn er economen die zonder verpinken beweren dat de lonen in Griekenland tot 30% zouden moeten verlaagd worden. Aldus een persbericht van ATTAC Vlaanderen.

De Griekse regering heeft intussen zelf reeds de belastingen op de consumptie verhoogd, de pensioenleeftijd met twee jaar opgetrokken, de weddes van de ambtenaren teruggeschroefd terwijl zij die met pensioen gaan niet langer vervangen worden. Er is echter een nog strenger besparingsplan op komst dat in deze recessieperiode iedere openbare relance van de nationale economie onmogelijk zal maken. En dit des te meer daar de rentevoet van de verleende kredieten is opgelopen tot 10%, meer dan de potentiële groeivoet van Griekenland zelf. En dit kan alleen nog meer deficits en schulden veroorzaken. Intussen hebben de meest vermogenden hun kapitalen veilig geparkeerd in belastingparadijzen en offshorecentra en wordt de rekening doorgeschoven naar de werkende en werkloze mensen.

De Griekse crisis is het eerste belangrijke bewijs van het mislukken van de Europese Unie en de eurozone ten aanzien van de financiële en economische crisis.

Zij vloeit voort uit de onmogelijkheid voor de Europese landen toegang te krijgen tot leningen van de Europese Centrale Bank, wat hen ertoe verplicht op de financiële markten geld te ontfemen tegen torenhohe intrestvoeten.

Zij vloeit voort uit het ontbreken van een Europees samenwerkingsbeleid en een budgettair, fiscaal en sociaal beleid die de Unie zouden moeten toelaten zich garant te stellen voor de schuld van een lidstaat en zo een echt openbaar relanceplan op te stellen (te beginnen bij de meest kwetsbare landen), de fiscale en sociale voorwaarden te harmoniseren, en geleidelijk aan de nationale economische modellen te laten convergeren. Het is nochtans de enige oplossing om uit het sukkelstraatje te geraken waarin de Eurozone zich bevindt en het onevenwicht terug te dringen tussen landen als Duitsland, met een zwakke binnenlandse vraag en een groot exportoverschot, en de fameuze ‘pigs’ landen (zeer denigrerende term voor landen met hoge begrotingstekorten gelanceerd door The Economist) zoals Griekenland, Spanje, Portugal en Ierland, de zogeheten “slechte leerlingen van de Eurozone”, die dat overschot absorberen dank zij een sterke binnenlandse consumptie.

Vandaag wankelen ook Spanje en Portugal, onderuitgehaald door het kredietratingagentschap Standard & Poors (S & P) waardoor de rentes op staatsobligaties steeds hoger worden en deze landen gemakkelijke prooi worden voor de financiële markten.

Binnenkort kunnen Ierland en misschien Italië en zelfs België zich in dezelfde situatie bevinden als Griekenland. Maar de verliezers zijn niet alleen de Grieken vandaag of de Ieren morgen: het zijn alle Europese burgers die nu zwaar moeten ophoesten voor de economische crisis waaraan ze zelf niet schuldig zijn.

Het is ook de Europese Unie die het IMF tot de dans noodt en op die manier haar economie schatplichtig maakt aan een instelling die ruimschoots gecontroleerd wordt door de Verenigde Staten en de financiële industrie. De winnaars vindt men aan de kant van diezelfde mondiale financiële industrie, die verantwoordelijk is voor de economische crisis en onvoorwaardelijk gered is door de belastingbetalers.

Het is die financiële industrie die vandaag haar regels oplegt aan de Europese regeringen en ervan profiteert door op hun failliet te speculeren.

Wij moeten het Europese model, dat vandaag aan het mislukken is, veranderen en een solidair, sociaal en ecologisch Europa opbouwen. En zonder een mondiale (of tenminste op het niveau van de Eurozone) taxatie van alle financiële transacties zal het casinokapitalisme blijven domineren

waarbij de gewone mensen de gebroken potten betalen.

Op 5 mei gaan de Grieken in staking en actie voeren voor een ander Europees model. Ze verwachten onze solidariteit.

N.v.d.r.en te bedenken dat op het hoogtepunt van de crisis de banken (die zelf de crisis veroorzaakten), geld van de Europese Centrale Bank mochten lenen aan de verbluffende rente van1% !

.